

районни конференции на Димитровския комунистически младежки съюз (ДКМС) . По-късно бях привлечен в Районния комитет (РК) на ДКМС като инструктор в Организационния отдел. На районна конференция бях избран за член на Пленума на РК на ДКМС, Димитровски район, за цели пет години.

Веднага след завършване на гимназията станах студент по руска филология. Това стана благодарение на жеста, който направи баща ми. Той ме попита: „Ще продължиш ли да учиш или да те направя бръснар?!“. Отговорих му, че искам да завърша висше образование. Тогава той отсече: „Щом е така - ризата си от гърба ще продам, но ще те поддържам!“. Това за мене беше предостатъчно и не изневерих на надеждите му нито веднъж. Обещах си да не отлагам нито един изпит и да не бъда в тежест на семейството. По това време някои студенти удължаваха следването си с по две-три години.

Първи и втори курс завърших с отличие. Във втори курс бях награден с безплатна почивка в гр. Берковица с карта от Факултетното бюро на Профсъюза. В началото на втори курс, на 14.12.1952 г., бях избран за Депутат на трудещите се от Димитровския район. Бях единственият депутат от Филологическия факултет на СУ. След завършване бях избран още пет пъти за съветник в Столичния народен съвет.

Трудовия си педагогически живот започнах в 75-то основно училище (известно в София като „циганското“ училище). Много обикнах учениците и затова не исках да работя нищо друго.

През 1959 г. другарят Жельо Стефанов, началник на Столично управление на образованието, ме назначи за училищен инспектор. Бях най-младият училищен инспектор. Няма възложена задача, която да не съм изпълнявал. Бях привлечен за нещатен сътрудник в ЦК на Комсомола. Изпращан бях в командировка на различни места, за да се срещам с млади роми комсомолци. Изнасях различни беседи. Навсякъде бях посрещан много радушно и тези срещи останаха незабравими за мен.

През 1962 г. преминах на работа в основно училище "Климент Охридски" по мое настояване като заместник директор. Тук работих до края на август 1964 г.

Паметна за мен е датата 01.09.1964 г., когато бях назначен за директор на 75-то основно училище "Тодор Каблешков". Бях четвъртият директор на това училище от основаването му и останах в него пет години. Успях да въведа някои положителни неща сред учителския колектив и да създам по-добра дисциплина сред учениците. Значително изменение настъпи в прибирането на подлежащите ученици.

От тримата директори преди мен, аз бях първият, който учителският колектив изпрати с огромен букет цветя за признателност и лампион за подарък. И тримата преди мен трябваше да напуснат поста със сълзи и наказания.

На 01.09.1969 г. бях назначен за директор на единственото фризьорско училище. Работих с удоволствие и ентусиазъм. Всяка година правехме патронни празници с модни ревюта на прически от ученичките. Демонстрациите се извършваха в най-големите салони в София. Върхът на всички ревюта бе в известната зала "България".

Цели 22 учебни години прекарах в това училище. Много благодатни години бяха! Не усетих как изминаха! През това време се дипломираха 3900 ученици, завършили средно образование си образование. Те са моята морална награда!

От октомври 1992 г. до 1995 г. бях експерт в МОН. Участвах в написването на